

[Knud Jespersen.]

hvad der sker i fællesmarkedet, er denne regering mere tro over for Bruxelles end over for København.

Erhard Jakobsen (CD):

På baggrund af den diskussion, der har været, føler jeg trang til at stille et par spørgsmål til statsministeren.

Hvordan er statsministerens opfattelse af spørgsmålet om, hvorvidt Danmark kan meldes ud af EF? Mener statsministeren at kunne udtale, at alt, hvad hr. Knud Jespersen og andre fortalte os af historier før folkeafstemningen om, at det var umuligt nogen sinde at komme ud af EF igen, har været helt hen i vejret, eller er der en mulighed for, at Danmark kan komme ud af EF? For så var hovedparten af propagandaen mod EF-tilhængerne jo fuldstændig falsk. Det er nu det ene.

Det andet er, at hvis nu statsministeren skulle komme i forhandlinger om overskuddet af oksekød, ville den tanke så være fremmed for statsministeren eventuelt at drøfte med landbrugsministeren og markedsministeren, om dog ikke en del af det oksekød kunne afsættes til de stakkels sultende mennesker ovre i østlandene, hvor alle landbrugsplaner er slået fejl?

Statsministeren (Poul Hartling):

Det lader til at være et af den slags spørgsmål, hvor man kan ende hvor som helst, men i hvert fald vil jeg sige, at spørgsmålet om, hvorvidt Danmark kan meldes ud af EF, så vidt jeg kan se, er et teoretisk spørgsmål. Der blev ført en klar propaganda forud for folkeafstemningen om, at det, vi gik ind i, var noget, der skulle vare i al evighed. Det er min opfattelse, at de folk, der taler sådan, hverken ved noget om politik eller om evighed.

Med hensyn til overskuddet af oksekød vil vi meget gerne være med til at drøfte alle mulige løsninger også i retning af at afsætte det til fattige mennesker, men det er et meget indviklet og prisbestemt spørgsmål.

Må jeg endelig til hr. Knud Jespersen som ikke mente, at han kunne takke mig for noget svar, sige, at jeg kan heller ikke takke for noget spørgsmål, for hr. Knud Jespersen stiller ikke spørgsmål for at få svar, men for at få lejlighed til at fremføre sine synspunk-

ter. Hvis man skal drage en konklusion, siger hr. Knud Jespersen — jeg frabeder mig, at hr. Knud Jespersen drager konklusioner af mine udtalelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Freddy Madsen* (DKP) til miljøministeren:

„Agter ministeren at forbyde brugen af miljøgiftstoffet PCB i lighed med forbudet mod brugen af det kemisk nærbeslægtede stof DDT?“

(Spm. nr. 234).

Freddy Madsen (DKP):

Baggrunden for dette spørgsmål er bl. a. en række af de ulykker, som er sket i udlandet. Allerede i 1936 påvist der hudbetændelse hos arbejdere, som var beskæftiget med fremstillingen af PCB. I 1972 skete der en ulykke i Japan, hvor en ledning med varm olie og 2 g PCB pr. kg olie sprang læk af korrosion, og olien oversprøjtede en bunke ris. Risen blev brugt til mad, og tusindvis af mennesker blev alvorligt syge. Der fandtes fra 6,8 mg til 200 mg PCB pr. kg blod hos de sygdomsramte personer. Personer med mindre end 100 mg PCB pr. kg blod var døde. Blot små mængder af PCB giver øget enzymaktivitet i leveren og hurtigere nedbrydning af de kønsøstrogene hormoner. Dernæst opstår symptomer som hårfald, øjen- og hudbetændelse, mørkebrun pigmentering af fingernegle og øjne. Hvis man savner noget i denne fremstilling, vil jeg anbefale, at man bare ser på de illustrationer, som findes i det svenske videnskabsakademis blad fra august 1972, men jeg må gøre opmærksom på, at det kun er for folk med stærke nerver.

I Sverige påvist PCB allerede i 1966, og i 1972 i januar indførtes et licenssystem, der næsten virker som et forbud mod PCB. Dengang importerede Sverige 700 t PCB årlig, og heraf brugtes 500 t i den elektriske industri som ildfast beskyttelsesmiddel. 55 t brugtes i maling, 15 t i skibsmaling og resten til forskellige formål.

I Danmark er det fremfor alt Århusstypograferne, som igennem et ihærdigt stykke arbejde har gjort en indsats for at påvise nogle af disse ting. De har bl. a. spurgt en